

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 22.02.1985, sp. zn. 6 Tz 94/84, ECLI:CZ:NS:1985:6.TZ.94.1984.1

Číslo: 27/1986

Právní věta: Pri pokračujúcej trestnej činnosti je aj vyhlásenie oslobodzujúceho rozsudku medzníkom, ktorý pretŕha jednotu skutku. Páchatela preto možno stíhať iba za tú časť pokračujúcej trestnej činnosti, ktorá nasleduje po vyhlásení tohto rozsudku. Ak skutok, pre ktorý se vedie trestné stíhanie, je čiastkovým útokom pokračujúceho trestného činu alebo prečinu, o ktorom súd rozhodol oslobodzujúcim rozsudkom, prichádza do úvahy zastavenie trestného stíhania pre prekážku rei iudicatae (§ 11 odst. 1 písm. f/ Tr. por.).

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 22.02.1985

Spisová značka: 6 Tz 94/84

Číslo rozhodnutí: 27

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Jednota skutku, Překážka věci rozhodnuté, Trestní stíhání

Předpisy: 141/1961 Sb. § 11 odst. 1 písm. f
§ 220 odst. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 26/1986 sb. rozh.

Pri pokračujúcej trestnej činnosti je aj vyhlásenie oslobodzujúceho rozsudku medzníkom, ktorý pretŕha jednotu skutku. Páchatela preto možno stíhať iba za tú časť pokračujúcej trestnej činnosti, ktorá nasleduje po vyhlásení tohto rozsudku.

Ak skutok, pre ktorý se vedie trestné stíhanie, je čiastkovým útokom pokračujúceho trestného činu alebo prečinu, o ktorom súd rozhodol oslobodzujúcim rozsudkom, prichádza do úvahy zastavenie trestného stíhania pre prekážku rei iudicatae (§ 11 odst. 1 písm. f/ Tr. por.).

(Rozsudok Najvyššieho súdu SSR z 22. 2. 1985, [6 Tz 94/84](#))

Okresný prokurátor v Senici podal proti obvinenej M. O. obžalobu pre trestný čin príživníctva podľa § 203 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že v čase od 11. septembra 1982 do 15. apríla 1983, hoci je zdravá a práceschopná, nikde nepracovala, zdržiavala sa v obci Čáry a v Brne, nechávala sa

vydržiavať občanmi Š. M., I. M., ako aj sestrou J. O., ktorí jej poskytovali stravu a ubytovanie.

Právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Senici z 29. novembra 1983 sp. zn. 2 T 122/83 bola obvinená M. O. uznaná za vinnú z trestného činu príživníctva podľa § 203 Tr. zák. preto, že v čase od 1. júna 1983 do 28. októbra 1983 nikde nepracovala, zdržiavala sa v Brne, kde sa nechala vydržiavať občanom V. L., ktorý jej poskytoval stravu a ubytovanie. Bol jej za to uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 mesiacov a pre jeho výkon bola zaradená do prvej NVS. Súčasne jej bol uložený aj ochranný dohľad na dobu jedného roka.

Najvyšší súd SSR na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR v prospech obvinenej M. O., zrušil uvedený rozsudok okresného súdu a sám rozhodol tak, že podľa § 271 odst. 1 Tr. por. z dôvodu § 11 odst. 1 písm. f) Tr. por. zastavil trestné stíhanie proti obvinenej M. O. pre skutok uvedený v obžalobe okresného prokurátora v Senici posudzovaný ako trestný čin príživníctva podľa § 203 Tr. zák.

Z odôvodnenia:

Generálny prokurátor SSR podal proti uvedenému rozsudku okresného súdu sťažnosť pre porušenie zákona v prospech obvinenej. Sťažovateľ upozornil na to, že okresný súd odsúdil obvinenú za skutok, ktorý nebol predmetom obžaloby; okrem toho nevykonával ani všetky potrebné dôkazy.

Najvyšší súd SSR preskúmal na podklade sťažnosti pre porušenie zákona v zmysle § 267 odst. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že bol porušený zákon, a to v neprospech obvinenej v nasledujúcich zákonných ustanoveniach.

Podľa § 11 odst. 1 písm. f) Tr. por. trestné stíhanie nemožno začať, a ak bolo už začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené proti tomu, proti komu sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu alebo bolo právoplatne zastavené, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené.

Podľa § 220 odst. 1 Tr. por. súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

Z doposiaľ vykonaného dokazovania, ako aj z oboznámenia obsahu trestných spisov Okresného súdu vo Vyškove, sp. zn. 3 T 464/81 a 2 T 477/82, ako aj Mestského súdu v Brne, sp. zn. 5 T 70/83, ktoré vykonal Najvyšší súd SSR vyplýva, že odsúdeniu obvinenej bránila prekážka rei iudicatae, teda veci rozsúdenej tak, ako ju formuluje ustanovenie § 11 odst. 1 písm. f) Tr. por.

Na základe uvedených dôkazov Najvyšší súd SSR zistil, že obvinená M. O. bola právoplatným rozsudkom Mestského súdu v Brne zo 6. mája 1983 sp. zn. 5 T 70/83 podľa § 226 písm. a) Tr. por. oslobodená spod obžaloby mestského prokurátora pre skutok kvalifikovaný ako trestný čin príživníctva podľa § 203 Tr. zák., ktorý mala spáchať tak, že v čase od 10. septembra 1982 až do 5. januára 1983 bezdôvodne prestala dochádzať do zamestnania, bola bez finančných prostriedkov, žila u občanov A. A. a L. V. v Brne, ktorí jej poskytovali stravu a ubytovanie.

Z uvedeného vyplýva, že rozsudkom Mestského súdu v Brne bolo právoplatne rozhodnuté o konaní obvinenej M. O., ktoré malo spočívať v príživníckom spôsobe života, až do dňa vyhlásenia tohto rozsudku, teda do 6. mája 1983.

Obžaloba pre trestný čin príživníctva podľa § 203 Tr. zák. vo veci Okresného súdu v Senici bola podaná za obdobie od 11. septembra 1982 do 15. apríla 1983, teda za obdobie, ktoré sa prekrýva so skutkom, o ktorom rozhodol Mestský súd v Brne. Okresný súd v Senici mal pri správnom postupe za danej situácie trestné stíhanie proti obvinenej zastaviť z dôvodu § 11 odst. 1 písm. f) Tr. por., lebo

uvedený právoplatný oslobodzujúci rozsudok Mestského súdu v Brne predstavoval prekážku rei iudicatae, teda veci už rozhodnutej, a súčasne je aj medzníkom, ktorý pri pokračovaní trestnej činnosti pretrhuje jednotu skutku.

Pokiaľ okresný súd na podklade výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní zistil, že obvinená M. O. pokračovala v príživníckom spôsobe života aj po 6. máji 1983, konkrétne v období od 1. júna 1983 do 28. októbra 1983, nemohol obvinenú M. O. so zreteľom na to, že ide o nový skutok, bez obžaloby okresného prokurátora uznať za vinnú z uvedeného trestného činu. Ak okresný súd rozhodol o uvedenom skutku rozsudkom z 29. 11. 1983, sp. zn. 2 T 122/83, porušil zákon v ustanoveniach § 2 odst. 8, § 220 odst. 1 Tr. por., lebo rozhodol o skutku, pre ktorý prokurátor obžalobu nepodal.